Vision 6000

En foreslået løsning med elleve stater for en fredelig genoprettelse af Stor-Israel før Messias', Jesu Kristi, genkomst

Hvor der ikke er noget syn, går folket til grunde:
men den, der holder loven, er lykkelig. Ordsprogene 29:18

Saligt er det folk, hvis Gud er Herren, det folk, han har udvalgt til sin arv. Salme 33:12

Gregoriansk år 2240

Det gregorianske år 2240 svarer til det hebraiske år 6000, som har en dyb teologisk betydning i jødedommen. Ifølge klassiske rabbinske kilder (som Talmud og Zohar) markerer det hebraiske år 6000 den endelige frist for Messias' ankomst og indledningen af den messianske tidsalder.

Den messianske tidsalder: Under traditionel jødisk eskatologi er skabelsen opdelt i syv årtusinder. De første seks æoner repræsenterer menneskehedens historie, mens den syvende er æraen med " sabbat " og universel fred.

De elleve stater

Israel , Egypten , Irak , Jordan , Kuwait , Libanon , Palæstina , Saudi-Arabien , Syrien , Tyrkiet, De kristne

• Israel - På samme dag sluttede Herren en pagt med Abram og sagde: "Til dit afkom giver jeg dette land, fra Egyptens flod til den store flod, Eufratfloden: Kenitterne, kenizzitterne, kadmonitterne, hittitterne, perizzitterne, refaitterne, amoritterne, kana'anæerne, girgashitterne og jebusitterne. Og jeg vil give dig og dit afkom efter dig det land, hvor du bor som fremmed, hele Kana'ans land, til evig ejendom, og jeg vil være deres Gud." 1. Mosebog 15:18-21 ; 17:8

• Egypten - Indbyggere i den østlige del af Nilen kan immigrere til dens vestside eller følge gibeonitternes eksempel .

• Irak - Indbyggere syd og vest for Eufratfloden kan immigrere til dens nord og øst eller følge gibeonitternes eksempel .

• Jordan - Alle indbyggere kan immigrere til den nordøstlige region af Syrien (over Eufratfloden) eller følge gibeonitternes eksempel .

• Kuwait - Indbyggere i den berørte nordlige del af Jahra-guvernementet kan immigrere sydpå eller følge gibeonitternes eksempel .

• Libanon - Alle indbyggere kan immigrere til den nordøstlige region af Syrien (over Eufratfloden) eller følge gibeonitternes eksempel .

• Palæstina - Alle indbyggere kan immigrere vest for Nilen eller til den nordøstlige region af Syrien (over Eufratfloden) eller til den sydlige del af Saudi-Arabien eller følg gibeonitternes eksempel .

• Saudi-Arabien - Indbyggere i den berørte nordlige del kan immigrere mod syd eller følge gibeonitternes eksempel .

• Syrien - Indbyggere syd og vest for Eufratfloden kan immigrere til dens nord og øst eller følge gibeonitternes eksempel .

• Tyrkiet - Indbyggere i den berørte sydøstlige del kan immigrere mod nord eller følge gibeonitternes eksempel .

• De kristne - Borgerne i Guds rige bør vedholdende prædike, forkynde og offentliggøre evangeliet til de andre 10 stater og blandt alle nationer.

I er jordens salt; men hvis saltet mister sin kraft, hvormed skal det så saltes? Det duer ikke til andet end at blive kastet ud og trådt ned af mennesker. I er verdens lys. En by, der ligger på et bjerg, kan ikke skjules. Man tænder heller ikke et lys og sætter det under en skæppe, men på en lysestage, og det lyser for alle, der er i huset. Lad jeres lys skinne således for mennesker, så de kan se jeres gode gerninger og herliggøre jeres Fader, som er i himlene. Matthæus 5:13-16

Og Jesus kom og talte til dem og sagde: " Mig er givet al magt i himlen og på jorden. Gå derfor hen og gør alle folkeslag til mine disciple, idet I døber dem i Faderens og Sønnens og Helligåndens navn, og lærer dem at holde alt det, jeg har befalet jer. Og se, jeg er med jer alle dage indtil verdens ende. Amen. Matthæus 28:18-20

Og evangeliet skal først forkyndes blandt alle folkeslag. Markus 13:10

Og han sagde til dem: " Gå ud i alverden og prædik evangeliet for al skabningen! Den, der tror og bliver døbt, skal blive frelst, men den, der ikke tror, skal blive fordømt. Og disse tegn skal følge dem, der tror: I mit navn skal de uddrive dæmoner, de skal tale med nye tunger, de skal tage slanger op, og hvis de drikker noget dødbringende, skal det ikke skade dem; de skal lægge hænder på de syge, og de skal blive raske." Efter at Herren havde talt til dem, blev han optaget til himlen og satte sig ved Guds højre hånd. Og de gik ud og prædikede overalt, og Herren virkede med dem og bekræftede ordet med de tegn, der fulgte. Amen. Markus 16:15-20

Da de var kommet sammen, spurgte de ham og sagde: "Herre, vil du på denne tid genoprette riget for Israel?" Og han sagde til dem: " Det tilkommer ikke jer at kende tider eller timer, som Faderen har fastsat ved sin egen magt. Men I skal få kraft, når Helligånden kommer over jer, og I skal være mine vidner både i Jerusalem og i hele Judæa og Samaria og til jordens ende." Apostlenes Gerninger 1:6-8

Da drog Barnabas afsted til Tarsus for at opsøge Saulus. Og da han havde fundet ham, bragte han ham til Antiokia. Og det skete, at de samledes i menigheden et helt år og underviste en stor folkemængde. Og i Antiokia blev disciplene først kaldt kristne. Apostlenes Gerninger 11:25-26 (Det gamle Antiokia ligger under den moderne by Antakya i Hatay-provinsen i det sydlige Tyrkiet.)

Derfor blev loven vores tugtemester til Kristus, for at vi skulle blive retfærdiggjorte af tro. Men efter at troen er kommet, er vi ikke længere under en tugtemester. For I er alle Guds børn ved troen på Kristus Jesus. For så mange af jer, som er døbt i Kristus, har iklædt jer Kristus. Her er ikke jøde eller græker, her er ikke træl eller fri, her er ikke mand eller kvinde; for I er alle én i Kristus Jesus. Og hvis I hører Kristus til, er I også Abrahams afkom og arvinger ifølge løftet. Galaterbrevet 3:24-29

Til sidst, mine brødre, vær stærke i Herren og i hans vældes kraft. Ifør jer hele Guds rustning, så I kan stå stand mod Djævelens snigmord. For vi kæmper ikke mod kød og blod, men mod fyrstendømmer, mod magter, mod verdensherskerne i dette mørke, mod ondskabens åndemagter i det himmelske. Tag derfor hele Guds rustning, så I kan stå stand på den onde dag og stå fast, når I har overvundet alt. Stå derfor fast med sandhed om lænden og retfærdighedens brynje på, og fredens evangelium som sko på fødderne. Frem for alt, tag troens skjold, hvormed I skal kunne slukke alle den ondes gloende pile. Og tag frelsens hjelm og Åndens sværd, som er Guds ord, idet I altid beder med al bøn og påkaldelse i Ånden og våger dertil med al udholdenhed og påkaldelse for alle hellige. og for mig, at jeg må få given ord, så jeg frimodigt kan oplade min mund og forkynde evangeliets hemmelighed, for hvilken jeg er sendebud i lænker, for at jeg må tale frimodigt, som jeg bør tale. Efeserbrevet 6:10-20

Men I er en udvalgt slægt, et kongeligt præsteskab, et helligt folk, et ejendomsfolk, for at I skal forkynde hans storslåede gerninger, som kaldte jer fra mørket til sit underfulde lys. I som før ikke var et folk, men nu er Guds folk. I som ikke fandt barmhjertighed, men nu har fundet barmhjertighed. 1 Peter 2:9-10

Gibeonitternes eksempel

Joshua 9
1 Og det skete, da alle kongerne, som boede på den anden side af Jordan, i bjergene og dalene og ved alle kyster af det store hav lige over for Libanon, hittitterne, amoritterne, kana'anæerne, perizzitterne, hivvitterne og jebusitterne, hørte derom,
2 Da samledes de for at kæmpe mod Josua og Israel i én ånd.
3 Da indbyggerne i Gibeon hørte, hvad Josua havde gjort ved Jeriko og Aj,
4 De handlede listigt og gik hen og lod som om de var sendebud og tog gamle sække på deres æsler og gamle, flængede og indbundne vinflasker;
5 Og gamle og klumpede sko på deres fødder og gamle klæder på dem; og alt deres forsyningsbrød var tørt og muggent.
6 Og de gik til Josua i lejren ved Gilgal og sagde til ham og til israelitterne: Vi er kommet fra et fjernt land; slutt nu en pagt med os!
7 Israels mænd sagde til hivvitterne: "Måske bor I iblandt os, hvordan kan vi så slutte en pagt med jer?"
8 Og de sagde til Josua: "Vi er dine tjenere." Og Josua sagde til dem: "Hvem er I, og hvor kommer I fra?"
9 Og de sagde til ham: "Dine tjenere er kommet fra et meget fjernt land for Herren din Guds navns skyld; for vi har hørt om hans rygte og alt, hvad han gjorde i Egypten,

10 og alt hvad han gjorde ved de to amoritterkonger hinsides Jordan, ved Sihon, Heshbons konge, og Og, Bashans konge, som boede i Ashtarot.
11 Derfor sagde vore ældste og alle indbyggerne i vort land til os: Tag mad med jer på rejsen, gå dem i møde og sig til dem: Vi er jeres tjenere; slut nu en pagt med os!
12 Dette var vores brød, som vi tog varmt med til vores forsyninger fra vores huse, den dag vi drog ud for at gå til jer; men se, nu er det tørt og muggent.
13 Og disse vinflasker, som vi fyldte, var nye; og se, de er flængede; og disse vore klæder og sko er blevet gamle på grund af den meget lange rejse.
14 Og mændene tog af deres mad og spurgte ikke Herren om råd.
15 Og Josua sluttede fred med dem og sluttede en pagt med dem om at lade dem leve, og menighedens høvdinge svor dem det.
16 Og det skete tre dage efter, at de havde sluttet en pagt med dem, at de hørte, at de var deres naboer og boede iblandt dem.
17 Israelitterne rejste og kom til deres byer på den tredje dag. Deres byer var Gibeon, Kefira, Be'erot og Kirjat-Jearim.
18 Men Israels børn slog dem ikke ned, fordi menighedens høvdinge havde svoret dem ved Herren, Israels Gud. Og hele menigheden knurrede mod høvdingene.
19 Men alle fyrsterne sagde til hele menigheden: Vi har svoret dem ved Herren, Israels Gud; nu må vi ikke røre dem.
20 Dette vil vi gøre ved dem; vi vil lade dem leve, for at ikke vrede skal komme over os på grund af den ed, vi svor dem.
21 Og fyrsterne sagde til dem: Lad dem leve, men lad dem blive brændehuggere og vandbærere for hele menigheden, sådan som fyrsterne havde lovet dem.
22 Og Josua kaldte dem til sig og sagde til dem: Hvorfor har I narret os ved at sige: Vi er meget langt borte fra jer, når I bor iblandt os?
23 Derfor er I nu forbandede, og ingen af jer skal blive frigjort fra at være trælle og brændehuggere og vandbærere for min Guds hus.
24 De svarede Josua: "Fordi det er blevet dine tjenere fortalt, at Herren din Gud har befalet sin tjener Moses at give jer hele landet og udrydde alle landets indbyggere foran jer, derfor frygtede vi storligt for vores liv på grund af jer og har gjort dette."
25 Og se, vi er nu i din hånd; gør, som det synes dig godt og retfærdigt at gøre med os.
26 Og således gjorde han med dem og frelste dem fra Israels børns hånd, så de ikke dræbte dem.
27 Og Josua gjorde dem den dag til brændehuggere og vandbærere for menigheden og for Herrens alter, og det gør de indtil denne dag, på det sted, han udvælgede.

Joshua 10
1 Da Adonisedek, Jerusalems konge, hørte, at Josua havde indtaget Aj og ødelagt byen fuldstændigt, og at han havde gjort ved Aj og dens konge, ligesom han havde gjort ved Jeriko og dens konge, og at indbyggerne i Gibeon havde sluttet fred med Israel og var iblandt dem,
2 Da blev de meget bange, fordi Gibeon var en stor by, ligesom en af kongebyerne, og fordi den var større end Aj, og alle dens mænd var mægtige.
3 Derfor sendte Adonisedek, kongen af Jerusalem, bud til Hoham, kongen af Hebron, til Piram, kongen af Jarmut, til Jafia, kongen af Lakisj, og til Debir, kongen af Eglon, og lod sige:
4 Kom op til mig og hjælp mig, så vi kan indtage Gibeon, for det har sluttet fred med Josua og med Israels børn.
5 Derfor samledes amoritterkongernes fem konger: Jerusalems konge, Hebrons konge, Jarmuths konge, Lakisjs konge og Eglons konge, og de drog op med alle deres hære. De slog lejr foran Gibeon og førte krig imod det.

6 Og mændene fra Gibeon sendte bud til Josua i lejren i Gilgal og lod sige: "Slap ikke dine tjenere; kom hurtigt op til os og frels os og hjælp os, for alle amoritterkongerne, som bor i bjergene, har samlet sig imod os."
7 Så drog Josua op fra Gilgal, han og alt krigsfolket og alle de tapre krigere med ham.
8 Og Herren sagde til Josua: Frygt dem ikke, thi jeg har givet dem i din hånd; ingen af dem skal kunne holde stand imod dig.
9 Josua kom derfor pludselig til dem og drog op fra Gilgal hele natten.
10 Og Herren bragte dem i forvirring foran Israel og slog dem med et stort nederlag ved Gibeon og forfulgte dem på vejen op til Bet-Horon og slog dem helt til Azeka og Makkeda.
11 Da de flygtede for Israel og var på vej ned til Bet-Horon, kastede Herren store sten ned fra himlen over dem til Azeka, så de døde. Der var flere, der døde af haglsten, end dem Israels børn dræbte med sværd.
12 Da talte Josua til Herren, den dag Herren gav amoritterne i Israels børns magt, og han sagde for Israels øjne: Sol, stå stille i Gibeon, og du, måne, i Ajalons dal!
13 Og solen stod stille, og månen blev stående, indtil folket havde hævnet sig over deres fjender. Står dette ikke skrevet i Jashers Bog? Da stod solen stille midt på himlen og hastede ikke med at gå ned, omtrent en hel dag.
14 Og der har ikke været nogen dag som den, hverken før eller efter, at Herren lyttede til et menneskes røst; thi Herren kæmpede for Israel.
15 Og Josua vendte tilbage til lejren i Gilgal, og hele Israel med ham.
16 Men disse fem konger flygtede og gemte sig i en hule ved Makkeda.
17 Og det blev Josua fortalt: De fem konger er fundet skjult i en hule ved Makkeda.
18 Og Josua sagde: "Vælt store sten for hulens indgang og sæt mænd ved den til at vogte dem!"
19 Men stands ikke, men forfølg jeres fjender og hug dem ihjel; lad dem ikke komme ind i deres byer, for Herren jeres Gud har givet dem i jeres hånd.
20 Og det skete, da Josua og Israels børn havde fuldført et meget stort nederlag over dem, indtil de var udryddet, at de resterende af dem drog ind i befæstede byer.
21 Og hele folket vendte tilbage til lejren hos Josua i Makkeda i fred; ingen rørte sin tunge mod nogen af israelitterne.
22 Da sagde Josua: "Luk hulens åbning op og før de fem konger ud af hulen til mig!"
23 Og de gjorde således og førte de fem konger ud af hulen til ham: Jerusalems konge, Hebrons konge, Jarmuths konge, Lakisjs konge og Eglons konge.
24 Da de havde ført disse konger ud til Josua, kaldte Josua alle Israels mænd sammen og sagde til høvedsmændene for de krigsmænd, som var draget med ham: "Kom hen og sæt jeres fødder på disse kongers hals!" Og de kom hen og satte deres fødder på deres hals.
25 Og Josua sagde til dem: Frygt ikke og forfærdes ikke, vær stærke og modige! Thi således skal Herren gøre med alle jeres fjender, som I kæmper imod.
26 Bagefter slog Josua dem ihjel og hængte dem på fem træer, og de blev hængende på træerne indtil aftenen.
27 Og det skete ved solnedgangstid, at Josua befalede, at de skulle tage dem ned fra træerne og kaste dem ind i hulen, hvor de havde været gemt, og de lagde store sten i hulens åbning, som er der den dag i dag.
28 Samme dag indtog Josua Makkeda og slog den med sværdets skarpe kant, og dens konge lagde han band på, dem og alle de sjæle, der var deri; han lod ingen undslippe. Han gjorde med Makkedas konge, som han gjorde med Jerikos konge.
29 Så drog Josua og hele Israel med ham fra Makkeda til Libna og angreb Libna.
30 Og Herren gav også den og dens konge i Israels hånd, og han slog den med sværdet og alle de sjæle, der var deri; han lod ingen blive tilbage i den; men gjorde med dens konge, som han gjorde med Jerikos konge.

31 Og Josua drog fra Libna med hele Israel til Lakisj, og han slog lejr imod byen og angreb den.
32 Og Herren gav Lakisj i Israels hånd, og de indtog det på den anden dag og slog det med sværdet og alle de sjæle, der var deri, ligesom han havde gjort ved Libna.
33 Da drog Horam, kongen af Gezer, op for at hjælpe Lakisj, og Josua slog ham og hans folk, så at ingen blev tilbage.
34 Fra Lakisj drog Josua og hele Israel med ham til Eglon, og de slog lejr imod byen og angreb den.
35 Og de indtog den samme dag og slog den med sværdet, og alle de sjæle, der var deri, lagde han band på samme dag, ligesom han havde gjort ved Lakisj.
36 Josua drog op fra Eglon til Hebron med hele Israel, og de angreb byen.
37 Og de indtog den og huggede den ned med sværdet, både dens konge og alle dens byer og alle de sjæle, der var deri; han lod ingen undslippe, ligesom han havde gjort ved Eglon; han udslettede den og alle de sjæle, der var deri.
38 Og Josua vendte tilbage til Debir og hele Israel med ham, og de angreb byen.
39 Og han indtog den sammen med dens konge og alle dens byer; og de huggede dem ned med sværdet og lagde band på alle sjæle, der var deri; han lod ingen undslippe. Som han havde gjort med Hebron, således gjorde han med Debir og dens konge, og som han havde gjort med Libna og dens konge.
40 Josua slog hele landet i bjergene, sydlandet, dalen og kilderne, ja, alle deres konger. Han lod ingen blive tilbage, men udslettede alt, hvad der åndede, sådan som Herren, Israels Gud, havde befalet.
41 Og Josua slog dem fra Kadesh-Barnea og til Gaza og hele Goshen-landet og til Gibeon.
42 Og alle disse konger og deres land indtog Josua på én gang, fordi Herren, Israels Gud, kæmpede for Israel.
43 Og Josua vendte tilbage til lejren i Gilgal, og hele Israel med ham.

Hedningernes tider

Og de skal falde for sværdets æg og føres bort som fanger til alle folkeslag, og Jerusalem skal nedtrampes af hedningerne, indtil hedningernes tider er til ende. Lukas 21:24

"Hedningernes tider" er et bibelsk profetisk udtryk fra Lukas 21:24. Det beskriver en historisk periode, hvor ikke-jødiske (hedenske) nationer politisk dominerer Jerusalem og verdensanliggender. Forskere mener generelt, at denne æra begyndte med det babylonske eksil i 586 f.Kr. og fortsætter indtil Kristi genkomst.

Nøgleelementer i konceptet:

Oprindelse i profeti: Udtrykket er mest berømt brugt af Jesus i talen på Oliebjerget, hvor han forudsagde, at Jerusalem ville blive "nedtrådt af hedningerne, indtil hedningernes tider er fuldbyrdet".

Daniels syner: Konceptet er dybt knyttet til profetierne i Daniel 2, som skitserer en række af hedenske verdensriger (begyndende med Babylon), der til sidst vil blive erstattet af Guds evige rige.

Bibelforskere og eskatologer opdeler ofte "hedningernes tider" i flere teologiske ideer:

Politisk herredømme: Den historiske virkelighed, hvor Jerusalem kontrolleres af fremmede magter, lige fra babylonierne og romerne til efterfølgende imperier gennem historien.

Kirketiden: Den periode, hvor evangeliets budskab primært er blevet spredt til ikke-jødiske nationer.

"Tider" vs. "Fylde": Nogle teologer skelner mellem "hedningernes tider" (den fysiske tidslinje for politisk styre) og "hedningernes fylde" (nævnt i Romerbrevet 11:25, som henviser til den fuldstændige åndelige indsamling af ikke-jødiske troende i Guds frelsesplan).

Hedningernes fylde

For jeg vil ikke, brødre, at I skal være uvidende om denne hemmelighed, for at I ikke skal være kloge i jeres egne tanker, at forblindelse delvist er kommet over Israel, indtil hedningernes fylde er kommet ind. Og således skal hele Israel frelses, som der står skrevet: "Fra Zion skal befrieren komme og vende ugudelighed bort fra Jakob." Romerne 11:25-26

"Hedningernes fylde" er et profetisk begreb, der findes i King James-versionen af Bibelen, primært i Romerbrevet 11:25. Det refererer til den periode, hvor evangeliet primært forkyndes for ikke-jøder. Denne æra slutter, når et guddommeligt udvalgt antal hedninger er kommet til tro på Kristus, hvilket giver Gud mulighed for at flytte sit profetiske fokus tilbage til Israels frelse.

Nøgleelementer i konceptet:

Det primære skriftsted: I Romerbrevet 11:25 åbenbarer apostlen Paulus et "mysterium" for kirken: "at forhærdelse delvist er kommet over Israel, indtil hedningernes fylde er kommet ind." Det betyder, at Israels midlertidige åndelige forhærdelse tjener et formål - den åbner døren for hedningerne (den ikke-jødiske verden) til at modtage frelse og blive en del af Guds familie.

Græsk rod: Ordet "fylde" er i denne sammenhæng oversat fra det græske ord pleroma, som betegner et fuldt antal, fuldendelse eller overflod. Det refererer generelt til den fulde, komplette høst af hedninger, som Gud har til hensigt at frelse i denne nuværende kirketid.

Forbindelse til "hedningernes tider":
Dette koncept relaterer sig til Lukas 21:24, hvor Jesus taler om "hedningernes tider" - en langvarig periode karakteriseret af hedningers dominans over Jerusalem og det jødiske folk. "Hedningernes fylde" markerer afslutningen på denne æra, hvorefter Israels blindhed vil blive fjernet, så "hele Israel skal blive frelst", som det står i Romerbrevet 11:26.

Matthæus 24

1 Og Jesus gik ud og forlod templet, og hans disciple kom til ham for at vise ham templets bygninger.
2 Og Jesus sagde til dem: " Ser I ikke alt dette? Sandelig siger jeg jer: Der skal ikke lades sten tilbage på sten, som ikke skal rives ned."
3 Og da han sad på Oliebjerget, kom disciplene til ham i enrum og sagde: "Sig os, hvornår skal dette ske, og hvad skal være tegnet på din komme og verdens ende?"
4 Og Jesus svarede og sagde til dem: " Se til, at ingen forfører jer."
5 For mange skal komme i mit navn og sige: "Jeg er Kristus!" og de skal forføre mange.
6 Og I skal høre om krige og rygter om krige; se til, at I ikke bliver forfærdede, for alt dette skal ske, men enden er endnu ikke.
7 For folk skal rejse sig mod folk, og rige mod rige, og der skal være hungersnød og pest og jordskælv både her og der.
8 Alt dette er begyndelsen på sorger.

9 Da skal de overgive jer til trængsel og slå jer ihjel, og I skal hades af alle folkeslag for mit navns skyld.
10 Og da skal mange forarges og forråde hinanden og hade hinanden.
11 Og mange falske profeter skal fremstå og forføre mange.
12 Og fordi uretfærdigheden tager overhånd, skal kærligheden koldes hos de fleste.
13 Men den, som holder ud til enden, skal blive frelst.
14 Og dette evangelium om Riget skal prædikes i hele verden til et vidnesbyrd for alle folkeslag; og da skal enden komme.
15 Når I derfor ser ødelæggelsens vederstyggelighed, som profeten Daniel har talt om, stå på helligt sted – den, der læser det, skal give agt på det –
16 Da skal de, som er i Judæa, flygte til bjergene.
17 Den, som er på taget, må ikke komme ned for at hente noget fra sit hus.
18 Den, som er på marken, må heller ikke vende tilbage for at hente sine klæder.
19 Og ve dem, som er gravide, og dem, som giver die, i de dage!
20 Men bed om, at jeres flugt ikke må ske om vinteren eller på sabbatten.
21 For da skal der være en stor trængsel, som der ikke har været lige fra verdens begyndelse indtil nu, og som der heller aldrig skal komme.
22 Og hvis ikke de dage blev forkortet, ville intet kød blive frelst; men for de udvalgtes skyld skal de dage blive forkortet.
23 Hvis nogen da siger til jer: Se, her er Kristus! eller: Der, så tro det ikke.
24 For falske kristuser og falske profeter skal fremstå, og de skal gøre store tegn og undere, så at de, om det var muligt, skulle forføre selv de udvalgte.
25 Se, jeg har sagt jer det før.
26 Hvis de derfor siger til jer: Se, han er i ørkenen, så gå ikke derud; se, han er i kamrene, så tro det ikke.
27 For ligesom lynet går ud fra øst og skinner helt til vest, således skal det også være ved Menneskesønnens komme.
28 For hvor kadaveret er, dér vil ørnene samles.
29 Straks efter de dages trængsel skal solen formørkes, og månen skal ikke give sit skinne, og stjernerne skal falde fra himlen, og himlenes kræfter skal rystes.
30 Og da skal Menneskesønnens tegn vise sig på himlen, og da skal alle jordens stammer sørge, og de skal se Menneskesønnen komme i himmelens skyer med magt og stor herlighed.
31 Og han skal udsende sine engle med et kraftigt basunklang, og de skal samle hans udvalgte fra de fire vinde, fra himlens ene ende til den anden.
32 Lær nu en lignelse af figentræet: Når grenen endnu er blød og bladene springer ud, ved I, at sommeren er nær.
33 Således skal I også vide, når I ser alt dette, at det er nær, ja, for døren.
34 Sandelig siger jeg jer: Denne slægt skal ingenlunde forgå, før alt dette sker.
35 Himmel og jord skal forgå, men mine ord skal aldrig forgå.
36 Men om den dag og time kender ingen, ikke engang himlens engle, men alene min Fader.
37 Men ligesom det var i Noas dage, således skal det også være ved Menneskesønnens komme.
38 For ligesom de i dagene før syndfloden spiste og drak, giftede sig og bortgiftede sig, indtil den dag, da Noah gik ind i arken,
39 og de vidste det ikke, før syndfloden kom og tog dem alle bort; således skal det også være ved Menneskesønnens komme.
40 Da skal to være på marken; den ene skal tages med, og den anden lades tilbage.
41 To kvinder skal male på kværnen; den ene skal tages med, og den anden skal lades tilbage.
42 Våg derfor, for I ved ikke, hvilken time jeres Herre kommer.

43 Men vid dette: Hvis husbonden havde vidst, i hvilken vagt tyven ville komme, ville han have våget og ikke ladet nogen bryde ind i sit hus.
44 Vær derfor også I rede, for Menneskesønnen kommer i en time, I ikke venter det.
45 Hvem er da en trofast og klog tjener, som hans herre har sat over sit hus for at give dem mad i rette tid?
46 Salig er den tjener, som hans herre finder gående således, når han kommer.
47 Sandelig siger jeg jer: Han skal sætte ham over alt, hvad han ejer.
48 Men hvis den onde tjener siger i sit hjerte: "Min herre tøver!"
49 og skal begynde at slå sine medtjenere og spise og drikke med de drankere;
50 Den tjeners herre skal komme på en dag, han ikke venter ham, og i en time, han ikke ved,
51 og skal hugge ham sønder og sammen med hyklerne give ham lod; dér skal der være gråd og tænders gnidsel.

Markus 13

1 Og da han gik ud af templet, siger en af hans disciple til ham: "Mester, se, hvilke sten og hvilke bygninger der er!"
2 Og Jesus svarede og sagde til ham: " Ser du disse store bygninger? Der skal ikke lades sten tilbage på sten, som ikke skal rives ned."
3 Og mens han sad på Oliebjerget lige over for templet, spurgte Peter og Jakob og Johannes og Andreas ham i fred og ro:
4 Fortæl os, hvornår skal dette ske, og hvad skal tegnet være, når alt dette skal opfyldes?
5 Og Jesus svarede dem og begyndte at sige: Se til, at ingen forfører jer!
6 For mange skal komme i mit navn og sige: "Jeg er Kristus," og de skal forføre mange.
7 Og når I hører om krige og rygter om krige, skal I ikke forfærdes; for sådan noget må ske; men enden er ikke endnu.
8 For folk skal rejse sig mod folk, og rige mod rige, og der skal være jordskælv her og der, og der skal være hungersnød og trængsler. Dette er begyndelsen til sorgerne.
9 Men vogt jer selv, for de skal overgive jer til rådsmøder, og i synagogerne skal I blive pisket, og I skal føres frem for fyrster og konger for min skyld, til et vidnesbyrd imod dem.
10 Og evangeliet skal først forkyndes blandt alle folkeslag.
11 Men når de fører jer frem og overgiver jer, så bekymre jer ikke på forhånd om, hvad I skal tale, og overvej heller ikke, hvad I skal tale. Hvad der gives jer i den time, det skal I tale. For det er ikke jer, der taler, men Helligånden.
12 Broder skal forråde broder til døden, og fader søn; og børn skal rejse sig mod deres forældre og få dem henrettet.
13 Og I skal hades af alle for mit navns skyld; men den, som holder ud til enden, skal blive frelst.
14 Men når I ser ødelæggelsens vederstyggelighed, som profeten Daniel har talt om, stå, hvor den ikke bør – den, der læser det, giv agt – da skal de, der er i Judæa, flygte til bjergene.
15 Og den, som er på taget, må ikke gå ned i huset eller gå ind i det for at tage noget med sig fra sit hus.
16 Og den, som er på marken, må ikke vende tilbage for at tage sin kappe.
17 Men ve dem, som er gravide, og dem, som giver die i de dage!
18 Og bed om, at jeres flugt ikke må ske om vinteren.
19 For i de dage skal der være en sådan trængsel, som der ikke har været fra skabelsens begyndelse, som Gud skabte, indtil nu, og som der heller ikke skal være.
20 Og hvis ikke Herren havde forkortet de dage, ville intet kød blive frelst; men for de udvalgtes skyld, som han har udvalgt, har han forkortet dagene.
21 Og hvis nogen da siger til jer: Se, her er Kristus, eller: Se, han er der, så tro ham ikke.

22 For falske kristuser og falske profeter skal fremstå og gøre tegn og undere for, om det var muligt, endog de udvalgte at forføre.
23 Men tag jer i agt! Se, jeg har forudsagt jer alt.
24 Men i de dage, efter den trængsel, skal solen formørkes, og månen skal ikke give sit skinne,
25 Og himlens stjerner skal falde, og himlens kræfter skal rystes.
26 Og da skal de se Menneskesønnen komme i skyerne med stor magt og herlighed.
27 Og da skal han udsende sine engle og samle sine udvalgte fra de fire vinde, fra jordens ende til himlens ende.
28 Lær nu en lignelse af figentræet: Når dets gren endnu er blød og får blade, ved I, at sommeren er nær.
29 Således skal I også vide, når I ser disse ting ske, at den er nær, ja, for døren.
30 Sandelig siger jeg jer, at denne slægt skal ingenlunde forgå, før alt dette sker.
31 Himmel og jord skal forgå, men mine ord skal aldrig forgå.
32 Men om den dag og den time kender ingen, ikke engang englene i himlen, ej heller Sønnen, men kun Faderen.
33 Se til, våg og bed, for I ved ikke, hvornår tiden er inde.
34 For Menneskesønnen er som en mand, der drog på en lang rejse og forlod sit hus og gav sine tjenere myndighed til enhver sit arbejde og befalede dørvogteren at våge.
35 Våg derfor, for I ved ikke, hvornår husets herre kommer, om det er ved aften eller ved midnat eller ved hanegal eller om morgenen.
36 for at han ikke pludselig kommer og finder jer sovende.
37 Og hvad jeg siger til jer, siger jeg til alle: Våg!

Lukas 21

1 Og han så op og så de rige mænd lægge deres gaver i tempelkisten.
2 Og han så også en fattig enke, der lagde to småpenge derind.
3 Og han sagde: " Sandelig siger jeg jer, at denne fattige enke har lagt mere end de alle.
4 For alle disse har af deres overflod givet til Guds offergaver; men hun har af sin fattigdom givet alt det, hun havde til gode.
5 Og da nogle talte om templet, hvor prydet det var med smukke sten og gaver, sagde han:
6 Hvad angår disse ting, som I ser, skal der komme dage, hvor der ikke skal lades sten tilbage på sten, som ikke skal rives ned.
7 Og de spurgte ham og sagde: "Mester, hvornår skal dette ske, og hvilket tegn skal der være, når dette sker?"
8 Og han sagde: " Se til, at I ikke bliver forført! For mange skal komme i mit navn og sige: 'Jeg er Kristus!' og tiden er nær. Følg dem derfor ikke."
9 Men når I hører om krige og oprør, så forfærdes ikke; for disse ting må først ske; men enden er ikke snart.
10 Da sagde han til dem: Folk skal rejse sig mod folk, og rige mod rige.
11 Og der skal være store jordskælv forskellige steder og hungersnød og pest; og der skal ske frygtelige syner og store tegn fra himlen.
12 Men før alt dette skal de lægge hænderne på jer og forfølge jer og overgive jer til synagoger og fængsler og føre jer frem for konger og herskere for mit navns skyld.
13 Og det skal vende sig til jer som et vidnesbyrd.
14 Beslut jer derfor i jeres hjerter, at I ikke først skal tænke over, hvad I skal svare på.
15 For jeg vil give jer mund og visdom, som ingen af jeres modstandere skal kunne modsige eller modstå.

16 Og I skal forrådes både af forældre og brødre og slægtninge og venner, og nogle af jer skal de lade henrette.
17 Og I skal hades af alle mennesker for mit navns skyld.
18 Men ikke et hår på jeres hoved skal forsvinde.
19 I jeres tålmodighed skal I besidde jeres sjæle.
20 Og når I ser Jerusalem omringet af hære, da skal I vide, at dens ødelæggelse er nær.
21 Da skal de, som er i Judæa, flygte til bjergene, og de, som er midt i det, skal drage ud, og de, som er på landet, skal ikke komme ind der.
22 For disse er hævnens dage, for at alt det, som er skrevet, skal opfyldes.
23 Men ve dem, som er gravide, og dem, som die, i de dage! Thi der skal være stor nød i landet og vrede over dette folk.
24 Og de skal falde for sværdets æg og føres bort som fanger til alle folkeslag, og Jerusalem skal nedtrampes af hedningerne, indtil hedningernes tider er til ende.
25 Og der skal være tegn i solen og i måne og i stjerner, og på jorden skal folkeslagene være i fortvivlelse, når havet og bølgerne bruser;
26 Menneskenes hjerter svigter af frygt og af forventning om de ting, som skal komme over jorden; thi himlens kræfter skal rystes.
27 Og da skal de se Menneskesønnen komme i en sky med magt og stor herlighed.
28 Og når disse ting begynder at ske, da se op og løft jeres hoveder, for jeres forløsning er nær.
29 Og han fortalte dem en lignelse: Se på figentræet og alle træerne;
30 Når de nu skyder frem, ser I det og ved af jer selv, at sommeren er nær.
31 Således skal I også vide, når I ser disse ting ske, at Guds rige er nær.
32 Sandelig siger jeg jer: Denne slægt skal ingenlunde forgå, før alt sker.
33 Himmel og jord skal forgå, men mine ord skal aldrig forgå.
34 Og vogt jer, at jeres hjerter ikke bliver tynget af svir og drukkenskab og livets bekymringer, og at den dag ikke kommer over jer uventet.
35 For som en snare skal den komme over alle dem, der bor på hele jordens overflade.
36 Våg derfor og bed altid, så I må agtes værdige til at undfly alt det, som skal ske, og til at stå for Menneskesønnen.
37 Og om dagen underviste han i templet, og om natten gik han ud og opholdt sig på det bjerg, der kaldes Oliebjerget.
38 Og alt folket kom tidligt om morgenen til ham i templet for at høre ham.

Pentateuken

Herren sagde til Abram: "Drag ud af dit land og fra din slægt og fra din fars hus til det land, jeg vil vise dig. Jeg vil gøre dig til et stort folk og velsigne dig og gøre dit navn stort, og du skal være en velsignelse. Jeg vil velsigne dem, der velsigner dig, og forbande den, der forbander dig, og i dig skal alle jordens slægter velsignes." 1 Mosebog 12:1-3

Samme dag sluttede Herren en pagt med Abram og sagde: "Til dit afkom giver jeg dette land, fra Egyptens flod til den store flod, Eufratfloden: kenitterne, kenizzitterne, kadmonitterne, hittitterne, perizzitterne, refaitterne, amoritterne, kana'anæerne, girgashitterne og jebusitterne." 1 Mosebog 15:18-21

Og jeg vil give dig og dit afkom efter dig det land, hvor du bor som fremmed, hele Kana'ans land, til evig ejendom, og jeg vil være deres Gud. 1 Mosebog 17:8

Gud talte til Moses og sagde til ham: "Jeg er Herren. Jeg åbenbarede mig for Abraham, Isak og Jakob ved Guds Almægtiges navn, men mit navn HERRE var jeg ikke kendt af dem. Jeg oprettede også min pagt med dem om at give dem Kana'ans land, deres udlændingeland, hvor de boede." 2. Mosebog 6:2-4
Jeg er Herren jeres Gud, som førte jer ud af Egypten for at give jer Kana'an og være jeres Gud. 3 Mosebog 25:38

Vend jer om og tag afsted og drag til Amoriternes bjerg og til alle de steder, der ligger i nærheden, på sletten, i bjergene og i dalen og i syd og ved havet, til kana'anæernes land og til Libanon, til den store flod, Eufratfloden. Se, jeg har givet landet i jer; gå ind og tag det land i besiddelse, som Herren svor jeres fædre Abraham, Isak og Jakob at give dem og deres afkom efter dem. 5 Mosebog 1:7-8

For hvis I omhyggeligt holder alle disse bud, som jeg pålægger jer, så I holder dem, så I elsker Herren jeres Gud, så I vandrer på alle hans veje og holder jer til ham, så vil Herren drive alle disse folkeslag bort foran jer, og I skal tage større og mægtigere folkeslag i besiddelse end jer selv. Hvert sted, hvor jeres fødder træder, skal tilhøre jer: fra ørkenen og Libanon, fra floden, Eufratfloden, til det yderste hav skal jeres landområde strække sig. Ingen skal kunne stå imod jer, for Herren jeres Gud skal lægge frygt og rædsel for jer over hele det land, I træder på, som han har lovet jer. 5 Mosebog 11:22-25

Gå op på dette bjerg Abarim, til bjerget Nebo, som ligger i Moabs land, lige over for Jeriko, og se Kana'ans land, som jeg giver israelitterne i eje. 5 Mosebog 32:49

Historie

Efter Moses', Herrens tjeners, død skete det, at Herren sagde til Josua, Nuns søn, Moses' tjener: "Min tjener Moses er død; så rejs jer nu og drag over Jordan her, du og hele dette folk, til det land, som jeg giver dem, Israels børn. Hvert sted, hvor I træder med jeres fodsåler, har jeg givet jer, som jeg sagde til Moses. Fra ørkenen og Libanon her til den store flod, Eufratfloden, hele hittitternes land og til det store hav mod solens nedgang skal jeres landområde være. Ingen skal kunne stå imod dig alle dine livsdage. Som jeg var med Moses, vil jeg være med dig. Jeg vil ikke svigte dig eller forlade dig. Vær stærk og modig, for du skal uddele det land til dette folk i arv, som jeg svor deres fædre at give dem." Josua 1:1-6

Og dette er de lande, som Israels børn arvede i Kana'ans land, som præsten Eleazar og Josua, Nuns søn, og overhovederne for Israels børns stammers fædrene uddelte til dem. Josua 14:1

David slog også Hadadezer, Rehobs søn, konge af Zoba, da han drog ud for at generobre sit område ved Eufratfloden. 2 Samuel 8:3

om den pagt, han sluttede med Abraham, og om sin ed til Isak, og han stadfæstede den som en lov for Jakob og som en evig pagt for Israel og sagde: "Dig giver jeg Kana'ans land, jeres arvelod, da I var få, ja, få og fremmede der." 1 Krønikebog 16:16-19

Og David slog Hadarezer, kongen af Zoba, til Hamat, da han drog ud for at grundfæste sit herredømme ved Eufratfloden. 1 Krønikebog 18:3

Poesi

Saligt er det folk, hvis Gud er Herren, det folk, han har udvalgt til sin arv. Salme 33:12

Den pagt, han sluttede med Abraham, sin ed til Isak, og stadfæstede den for Jakob som en lov, for Israel som en evig pagt: "Dig giver jeg Kana'ans land, jeres arvelod!" Dengang de kun var få mænd i antal, ja, meget få og fremmede i det. Salme 105:9-12

Han slog store folk og dræbte mægtige konger, Sihon, amoritternes konge, Og, Bashans konge, og alle Kana'ans riger, og gav deres land som arv, som arv til Israel, sit folk. Dit navn, Herre, varer evigt, og dit minde, Herre, fra slægt til slægt. Salme 135:10-13

Profeti

Og på den dag skal der være en af Isajs rodskud, som skal stå som et banner for folket; til den skal hedningerne søge, og hans hvile skal være herlig. Og det skal ske på den dag, at Herren anden gang skal udrække sin hånd for at hente den rest af sit folk, som er tilbage, fra Assyrien og Ægypten og Patros og Kusj og Elam og Sinear og Hamat og havets øer. Og han skal rejse et banner for folkeslagene og samle Israels fordrevne og samle Judas adspredte fra jordens fire hjørner. Esajas 11:10-12

Og det skal ske på den dag, at Herren skal slå fra flodens løb til Ægyptens strøm, og I skal samles, én efter én, I Israels børn. Og det skal ske på den dag, at den store horn skal blæses, og de skal komme, som var ved at gå til grunde i Assyriens land, og de fordrevne i Ægyptens land, og de skal tilbede Herren på det hellige bjerg i Jerusalem. Esajas 27:12-13

Men nu, så siger Herren, som skabte dig, Jakob, og som dannede dig, Israel: Frygt ikke, for jeg har forløst dig, jeg har kaldt dig ved navn, du er min. Når du går gennem vand, er jeg med dig, gennem floder, skal de ikke skylle dig over. Når du går gennem ild, skal du ikke brændes, og flammen skal ikke brænde dig. For jeg er Herren, din Gud, Israels Hellige, din frelser. Jeg gav Ægypten som løsesum for dig, Kusjopien og Seba for dig. Fordi du var dyrebar i mine øjne, æret, og jeg elskede dig. Derfor giver jeg mennesker for dig og folk for dit liv. Frygt ikke, for jeg er med dig. Jeg bringer dit afkom fra øst og samler dig fra vest. Jeg siger til nord: Giv op, og til syd: Hold dig ikke tilbage. Hent mine sønner fra det fjerne og mine døtre fra jordens ende. Enhver, der kaldes ved mit navn, for jeg har skabt ham til min ære, jeg har dannet ham, ja, jeg har skabt ham. Esajas 43:1-7

Hør mig, I øer, og giv agt, I folk fra det fjerne! Herren kaldte mig fra moders liv, fra min moders liv nævnede han mit navn. Han gjorde min mund som et skarpt sværd, i sin hånds skygge skjulte han mig og gjorde mig til en poleret pil, i sit kogger skjulte han mig. Han sagde til mig: "Du er min tjener, Israel, i hvem jeg vil blive herliggjort." Da sagde jeg: "Jeg har slidt forgæves, jeg har brugt min kraft forgæves og forgæves; dog er min ret hos Herren, og mit værk hos min Gud." Og nu siger Herren, som dannede mig fra moders liv til at være sin tjener for at føre Jakob tilbage til ham: "Selvom Israel ikke samles, skal jeg dog blive herliggjort i Herrens øjne, og min Gud skal være min styrke." Og han sagde: "Det er en ringe gerning at du er min tjener og oprejser Jakobs stammer og fører de bevarede af Israel tilbage. Jeg sætter dig til lys for hedningerne, at du må være min frelse til jordens ende." Esajas 49:1-6

Thi din Skaber er din Mand, Hærskarers Herre er hans Navn, og din Genløser er Israels Hellige, han skal kaldes hele Jordens Gud. Thi Herren har kaldt dig som en forladt og bedrøvet kvinde, en ungdomshustru, da du blev forkastet, siger din Gud. Et lidet Øjeblik har jeg forladt dig, men med stor Barmhjertighed vil jeg samle dig. I liden Vrede skjulte jeg mit Åsyn for dig et Øjeblik, men med evig Godhed vil jeg forbarme mig over dig, siger Herren, din Genløser. Esajas 54:5-8

Herren, HERREN, som samler Israels fordrevne, siger: Jeg vil samle andre til ham, foruden dem, der er samlet til ham. Esajas 56:8

Ve de hyrder, som ødelægger og spreder fårene på min græsgang! siger Herren. Derfor siger Herren, Israels Gud, så om de hyrder, der vogter mit folk: I har spredt min hjord og drevet den bort, men I har ikke set til dem. Se, jeg hjemsøger jer for jeres ondskab, siger Herren. Jeg samler resten af min hjord fra alle de lande, hvortil jeg har drevet dem hen, og fører dem tilbage til deres folde, og de skal blive frugtbare og talrige. Jeg sætter hyrder over dem, som skal vogte dem, og de skal ikke mere frygte eller forfærdes, og de skal ikke mangle, siger Herren. Jeremias 23:1-4

Ja, så siger Hærskarernes Herre, Israels Gud, om de kar, der er tilbage i Herrens hus og i Judas konges hus og i Jerusalem: De skal føres til Babylon, og der skal de være indtil den dag, jeg hjemsøger dem, siger Herren; da vil jeg føre dem op og bringe dem tilbage til dette sted. Jeremias 27:21-22

For jeg kender de tanker, jeg tænker om jer, siger Herren, fredstanker og ikke onde tanker, for at give jer en håbløs ende. Da skal I påkalde mig og gå hen og bede til mig, og jeg vil høre jer. I skal søge mig og finde mig, når I søger mig af hele jeres hjerte. Jeg vil lade mig findes af jer, siger Herren. Jeg vil vende jeres fangenskab og samle jer fra alle folkeslagene og fra alle de steder, hvorhen jeg har drevet jer hen, siger Herren. Jeg vil føre jer tilbage til det sted, hvorfra jeg førte jer bort. Jeremias 29:11-14

For så siger Herren: Syng med glæde for Jakob, jubl blandt folkenes førende! Forkynd, lovsang og sig: Herre, frels dit folk, Israels rest! Se, jeg bringer dem fra Nordens land og samler dem fra Jordens ende, og med dem blinde og lamme, gravide og fødende kvinder, alle sammen. En stor forsamling skal vende tilbage dertil. De skal komme med gråd, og med bønner vil jeg lede dem. Jeg vil føre dem langs vandbække på en jævn vej, hvor de ikke skal snuble. For jeg er Israels fader, og Efraim er min førstefødte. Hør Herrens ord, I folkeslag, og forkynd det på de fjerne øer og sig: Han, som spredte Israel, skal samle ham og vogte ham, som en hyrde vogter sin hjord. For Herren har forløst Jakob og genløst ham fra dens hånd, som var stærkere end ham. Jeremias 31:7-11

Derfor siger Herren, Israels Gud, så om denne by, som I siger skal gives i Babylons konges hånd ved sværd, hungersnød og pest: Se, jeg samler dem fra alle de lande, hvortil jeg har drevet dem i min vrede, harme og stor harme, og jeg fører dem tilbage til dette sted og lader dem bo trygt. De skal være mit folk, og jeg skal være deres Gud. Jeg giver dem ét hjerte og én vej, så de altid frygter mig, til deres bedste og deres børns bedste. Jeg slutter en evig pagt med dem om, at jeg ikke vil vende mig bort fra dem og gøre godt mod dem, men jeg vil give dem min frygt, så de ikke viger fra mig. Jeg glæder mig over dem og gør godt mod dem, og jeg vil plante dem i dette land med sikkerhed af hele mit hjerte og af hele min sjæl. For så siger Herren: Ligesom jeg har bragt al denne store ulykke over dette folk, således vil jeg bringe over dem alt det gode, som jeg har lovet dem. Jeremias 32:36-42

Herrens ord kom til mig: Menneskesøn, dine brødre, dine brødre, dine mænd af din slægt og hele Israels hus, det er dem, Jerusalems indbyggere har sagt til: "Vig jer langt bort fra Herren! Dette land

er givet os i eje." Sig derfor: Så siger den Herre HERREN: Selvom jeg har stødt dem langt bort blandt hedningerne og spredt dem i landene, vil jeg dog være for dem som en lille helligdom i de lande, hvor de kommer hen. Sig derfor: Så siger den Herre HERREN: Jeg vil samle jer fra folkene og samle jer fra de lande, hvor I er blevet spredt, og jeg vil give jer Israels land. Og de skal komme derhen og fjerne alle dets vederstyggeligheder og alle dets vederstyggeligheder derfra. Og jeg vil give dem ét hjerte og give en ny ånd i jer; Og jeg vil tage stenhjertet ud af deres kød og give dem et hjerte af kød, så de kan vandre efter mine love og holde mine befalinger og gøre efter dem. Og de skal være mit folk, og jeg vil være deres Gud. Ezekiel 11:14-20

Og jeg vil føre jer ud fra folkene og samle jer fra de lande, hvor I er spredt, med stærk hånd, med udstrakt arm og med udgydt harme. Jeg vil tage imod jer med en liflig duft, når jeg fører jer ud fra folkene og samler jer fra de lande, hvor I er spredt, og jeg vil åbenbare min hellighed på jer for hedningerne. Og I skal kende, at jeg er Herren, når jeg fører jer ind i Israels land, til det land, som jeg løftede min hånd for at give jeres fædre. Ezekiel 20:34,41-42

Så siger Herren HERREN: Når jeg har samlet Israels hus fra de folk, iblandt hvilke de er spredt, og helliget mig på dem for hedningernes øjne, da skal de bo i det land, jeg har givet min tjener Jakob. De skal bo trygt deri og bygge huse og plante vingårde; ja, de skal bo trygt, når jeg har eksekveret domme over alle dem, der foragter dem rundt omkring, og de skal kende, at jeg er Herren deres Gud. Ezekiel 28:25-26

For så siger Herren HERREN: Se, jeg, jeg vil både søge efter mine får og søge efter dem. Som en hyrde søger efter sin hjord, når han er blandt sine spredte får, således vil jeg søge efter mine får og redde dem fra alle de steder, hvor de er spredt, på en skyfyldt og mørk dag. Og jeg vil føre dem ud fra folkene og samle dem fra landene og bringe dem til deres eget land og vogte dem på Israels bjerge ved floderne og i alle landets beboede steder. Jeg vil vogte dem på en god græsgang, og på Israels høje bjerge skal deres fold være; der skal de ligge i en god fold, og på en fed græsgang skal de græsse på Israels bjerge. Jeg vil vogte min hjord og lade dem ligge, siger Herren HERREN. Jeg vil søge efter det, der var fortabt, og bringe det, der var drevet væk, tilbage og forbinde det, der var sønderbrudt, og styrke det, der var sygt; men jeg vil ødelægge det fede og det stærke; jeg vil vogte dem med ret. Ezekiel 34:11-16

Sig derfor til Israels hus: Så siger den Herre HERREN: Jeg gør ikke dette for jeres skyld, Israels hus, men for mit hellige navns skyld, som I har vanhelliget blandt de hedninger, hvor I kom hen. Og jeg vil hellige mit store navn, som blev vanhelliget blandt hedningerne, som I har vanhelliget midt iblandt dem; og hedningerne skal kende, at jeg er Herren, siger den Herre HERREN, når jeg helliges på jer for deres øjne. For jeg vil hente jer fra hedningerne og samle jer fra alle lande og føre jer til jeres land. Da vil jeg stænke rent vand på jer, så I skal blive rene. Jeg vil rense jer fra al jeres urenhed og fra alle jeres afguder. Jeg vil give jer et nyt hjerte og give jer en ny ånd i jeres indre, og jeg vil tage stenhjertet ud af jeres kød og give jer et hjerte af kød. Og jeg vil give min Ånd i jer og føre til, at I vandrer efter mine love og holder mine love og handler efter dem. I skal bo i det land, jeg gav jeres fædre, og I skal være mit folk, og jeg vil være jeres Gud. Ezekiel 36:22-28

Og sig til dem: Så siger den Herre HERREN: Se, jeg henter Israels børn fra de folkeslag, hvor de er draget hen, og samler dem fra alle sider og fører dem til deres eget land. Jeg gør dem til ét folk i landet på Israels bjerge, og én konge skal være konge for dem alle. De skal ikke mere være to folk og ikke mere være delt i to riger. De skal ikke mere gøre sig urene med deres afguder og deres vederstyggeligheder og ingen af deres overtrædelser. Jeg frelser dem fra alle deres boliger, hvori de har syndet, og renser dem. De skal være mit folk, og jeg skal være deres Gud. Min tjener David skal

være konge over dem, og de skal alle have én hyrde. De skal vandre efter mine love og holde mine vedtægter og gøre efter dem. De skal bo i det land, jeg gav min tjener Jakob, hvori jeres fædre boede. og de skal bo der, både de og deres børn og deres børnebørn til evig tid, og min tjener David skal være deres fyrste til evig tid. Og jeg vil slutte en fredspagt med dem; det skal være en evig pagt med dem, og jeg vil bosætte dem og gøre dem talrige og sætte min helligdom midt iblandt dem til evig tid. Og min bolig skal være hos dem, ja, jeg vil være deres Gud, og de skal være mit folk. Og hedningerne skal kende, at jeg er Herren, som helliger Israel, når min helligdom er midt iblandt dem til evig tid. Ezekiel 37:21-28

Derfor, så siger den Herre HERREN: Nu vil jeg vende Jakobs fangenskab og forbarme mig over hele Israels hus og være nidkær for mit hellige navn, efter at de har båret deres skam og alle de overtrædelser, de har begået imod mig, mens de boede trygt i deres land, og ingen skræmte dem. Når jeg fører dem tilbage fra folkene og samler dem fra deres fjenders lande og helliger mig på dem for mange folks øjne, da skal de kende, at jeg er Herren deres Gud, som førte dem i fangenskab blandt hedningerne, men samler dem til deres eget land og lader ingen af dem blive tilbage der. Jeg vil ikke mere skjule mit ansigt for dem, for jeg har udgydt min Ånd over Israels hus, siger den Herre HERREN. Ezekiel 39:25-29

Dog skal Israels børns antal blive som havets sand, der ikke kan måles eller tælles; og det skal ske, at på det sted, hvor det blev sagt til dem: "I er ikke mit folk", skal det siges til dem: "I er den levende Guds sønner." Da skal Judas børn og Israels børn samles og udpege én leder og drage op fra landet, for stor skal Jizre'els dag være. Hoseas 1:10-11

Israel er opslugt; nu skal de være blandt hedningerne som et kar, der ikke er til behag. For de er draget op til Assyrien, et vildæsel alene. Efraim har lejet elskere. Ja, selvom de har lejet blandt folkene, vil jeg nu samle dem, og de skal sørge lidt over byrden af kongen og fyrsterne. Hoseas 8:8-10

Jeg vil sandelig samle dig, Jakob, hele dig; jeg vil sanke Israels rest; jeg vil samle dem som får i Bosra, som en hjord midt i deres folde; de skal larme af menneskenes store mængde. Mika 2:12

På den dag, siger Herren, vil jeg samle de haltende, og jeg vil samle de fordrevne og dem, jeg har plaget. Og jeg vil gøre de haltende til en rest og dem, der var forstødt langt borte, til et stærkt folk. Og Herren skal være konge over dem på Zions bjerg fra nu af og til evig tid. Mika 4:6-7

Syng, Zions datter, jubl, Israel, vær glad og jubl af hele dit hjerte, Jerusalems datter! Herren har taget dine domme bort, han har fordrevet din fjende; Israels konge, Herren, er i din midte; du skal intet ondt se mere. På den dag skal der siges til Jerusalem: Frygt ikke, og til Zion: Lad ikke dine hænder være slappe! Herren din Gud er i din midte, mægtig; han frelser, han glæder sig over dig med glæde; han hviler i sin kærlighed, han jubler over dig med sang. Jeg samler dem, der sørger over festsamlingen, dem af dig, for hvem dens skændsel tynger. Se, på den tid vil jeg gøre det af med alle, der plager dig, og jeg frelser den haltende og samler den fordrevne; og jeg vil give dem ros og berømmelse i hvert et land, hvor de er blevet gjort til skamme. På den tid vil jeg føre jer tilbage, ja, på den tid jeg samler jer; for jeg vil gøre jer til et navn og en ros blandt alle jordens folk, når jeg vender jeres fangenskab for øjnene af jer, siger Herren. Zefanias 3:14-20

Og jeg vil styrke Judas hus, og jeg vil frelse Josefs hus, og jeg vil føre dem tilbage til deres hjem, for jeg forbarmer mig over dem, og de skal være, som om jeg ikke havde forkastet dem, for jeg er Herren deres Gud, og jeg vil høre dem. Og Efraims folk skal være som en kæmpe, og deres hjerte

skal fryde sig som af vin; ja, deres børn skal se det og glæde sig, deres hjerte skal fryde sig i Herren. Jeg vil hvæse om dem og samle dem, for jeg har forløst dem, og de skal blive talrige, ligesom de er blevet talrige. Og jeg vil så dem blandt folkene, og de skal huske mig i fjerne lande; og de skal bo sammen med deres børn og vende om. Jeg vil også føre dem tilbage fra Egypten og samle dem fra Assyrien; og jeg vil føre dem til Gileads og Libanons land, og der skal ikke findes plads til dem. Zakarias 10:6-10

Det Nye Testamente

Da de var kommet sammen, spurgte de ham og sagde: "Herre, vil du på denne tid genoprette riget for Israel?" Og han sagde til dem: " Det tilkommer ikke jer at kende tider eller timer, som Faderen har fastsat ved sin egen magt. Men I skal få kraft, når Helligånden kommer over jer, og I skal være mine vidner både i Jerusalem og i hele Judæa og Samaria og til jordens ende." Apostlenes Gerninger 1:6-8

for at han i tidernes fylde kunne samle alt til ét i Kristus, både det, som er i himlene, og det, som er på jorden, i ham, Efeserbrevet 1:10

Men vi formaner jer, brødre, ved vor Herre Jesu Kristi komme og ved vores samling hos ham, at I ikke snart lader jer ryste eller forfærdes, hverken af ånd eller af ord eller af brev, som fra os, som om Kristi dag er nær. Lad ingen forføre jer på nogen måde; for den dag skal ikke komme, medmindre frafaldet først kommer, og syndens menneske åbenbares, fortabelsens søn, som står imod og ophøjer sig over alt, hvad der kaldes Gud, eller som tilbedes, så at han sidder i Guds tempel som Gud og giver sig selv for at være Gud. 2 Thessalonikerbrev 2:1-4

Apokryfe skrifter

Da skrev Tobit en glædesbøn og sagde: "Lovet være Gud, som lever evigt, og lovet være hans rige! For han piskede og var barmhjertig, han førte ned til dødsriget og førte det op igen; der er ingen, som kunne undgå hans hånd. Bekend ham for hedningerne, I Israels børn, for han har spredt os iblandt dem! Der forkynd hans storhed og pris ham for alle levende, for han er vor Herre, og han er Gud, vor Fader, evigt. Og han skal piske os for vore misgerninger og atter vise barmhjertighed og samle os fra alle de folkeslag, iblandt hvilke han har spredt os." Tobit 13:1-5

Saml alle Jakobs stammer og arv dem, som fra begyndelsen. Herre, forbarm dig over det folk, som er nævnt ved dit navn, og over Israel, som du har givet navnet din førstefødte. Prædikeren 36:11-12

Jerusalem, se dig omkring mod øst og se den glæde, der kommer til dig fra Gud. Se, dine sønner kommer, som du sendte bort, de kommer samlet fra øst til vest ved den Helliges ord, de fryder sig i Guds herlighed. Baruk 4:36-37

Rejs dig, Jerusalem, og stil dig i den høje himmel, se dig omkring mod øst, og se dine børn, som er samlet fra vest til øst ved den Helliges ord, og som glæder sig over Guds ihukomst. Baruk 5:5

Og bønnen lød således: O Herre, Herre Gud, Skaber af alting, du som er frygtindgydende og stærk og retfærdig og barmhjertig og den eneste og nådige Konge, den eneste giver af alting, den eneste retfærdige, almægtige og evige, du som befrier Israel fra al trængsel og udvalgte fædrene og helligede dem: Modtag offeret for hele dit folk Israel og bevar din del og helligede den. Saml dem,

der er spredt fra os, befri dem, der tjener blandt hedningerne, se til dem, der er foragtede og afskyede, og lad hedningerne vide, at du er vor Gud. 2 Makkabæerbog 1:24-27

Vi håber også, at Gud, som udfriede hele sit folk og gav dem alle arv, riget, præsteskabet og helligdommen, som han lovede i loven, snart vil forbarme sig over os og samle os fra alle lande under himlen til det hellige sted, for han har udfriet os fra store trængsler og renset stedet. 2 Makkabæerbrev 2:17-18

Jasher og jubilæerne

Og det var i Abrams femtende år i Kana'ans land, hvilket er Abrams halvfjerdsindstyvende leveår, at Herren åbenbarede sig for Abram i det år og sagde til ham: "Jeg er Herren, som førte dig ud fra Ur-Kashdim for at give dig dette land i arv. Vandr derfor nu for mit åsyn og vær fuldkommen og hold mine befalinger, for dig og dit afkom vil jeg give dette land i arv, fra floden Mitzraim til den store flod Eufrat." Jasher 13:17-18
Esau vendte tilbage til Jakob og gjorde alt, hvad Nebajot, Ismaels søn, havde rådet ham til. Esau tog alle de rigdomme, Isak havde efterladt: sjælene, dyrene, kvæget og ejendommen, alle rigdommene; han gav intet til sin bror Jakob. Jakob tog hele Kana'ans land fra Egyptens bæk til Eufratfloden og tog det til evig ejendom for sine børn og sine efterkommere til evig tid. Dette er de ord, Jakob skrev i bogen: Kana'ans land og alle hittitternes, hivvitternes, jebusitternes, amoritternes, perizzitternes og gergasitternes byer, alle syv folkeslag fra Egyptens flod til Eufratfloden. Jasher 47:24,27

Og det var efter Moses' død, at Herren sagde til Josua, Nuns søn: "Rejs dig op og gå over Jordan til det land, som jeg har givet Israels børn, og du skal lade Israels børn arve landet. Hvert sted, hvor jeres fodsåler træder, skal tilhøre jer, fra Libanons ørken til den store flod, Perats flod, skal være jeres grænse." Jasher 88:1-3

Og derefter skal de omvende sig til mig fra hedningerne af hele deres hjerte og af hele deres sjæl og af hele deres styrke, og jeg vil samle dem fra alle hedningerne, og de skal søge mig, så jeg kan findes af dem, når de søger mig af hele deres hjerte og af hele deres sjæl. Jubilæerne 1:14

Og han sagde til ham: »Jeg er Herren, som førte dig ud af Ur i Kaldæa for at give dig kana'anæernes land til evig besiddelse, og jeg vil være din Gud og din efterkommer efter dig.« På den dag sluttede Herren en pagt med Abram og sagde: »Til din efterkommer vil jeg give dette land, fra Egyptens flod til den store flod, Eufratfloden, kenitterne, kenizzitterne, kadmonitterne, perizzitterne, refaitterne, pakoritterne, hivvitterne, amoritterne, kana'anæerne, girgashitterne og jebusitterne.« Jubilæerne 14:7,18

Og jeg vil give dig og dine efterkommere det land, hvor du har boet som fremmed, Kana'ans land, for at du skal eje det for evigt, og jeg vil være deres Gud. Jubilæerne 15:10

Glemte bøger fra Edens Have

Og jeg sagde til min far Jakob: Ved dig vil Herren udplyndre kana'anæerne og give dig og dine efterkommere deres land. Levitimus 3:10

Og efter disse ting skal Herren selv (Jesus Kristus), retfærdighedens lys, opstå for jer, og I skal vende tilbage til jeres land. Og I skal se ham i Jerusalem for hans navns skyld. Og igen skal I på grund af

jeres ondskabsfulde gerninger provokere ham, og I skal blive forstødt af ham indtil fuldbyrdelsens tid. Zebulons Testamente 2:32-35

Og efter at I er blevet færre og få, skal I vende om og anerkende Herren jeres Gud; og han skal føre jer tilbage til jeres land i sin store barmhjertighed. Og det skal ske, at når de kommer tilbage til deres fædres land, skal de igen glemme Herren og blive ugudelige. Og Herren skal sprede dem over hele jorden, indtil Herrens (Jesu Kristi) barmhjertighed kommer, en mand, der øver retfærdighed og øver miskundhed mod alle, der er langt borte, og mod dem, der er nær. Naftalis Testamente 1:30-32

Evangeliet - Kun Jesus Kristus frelser

Og hun skal føde en søn, og du skal give ham navnet Jesus, for han skal frelse sit folk fra deres synder. Matthæus 1:21

For således elskede Gud verden, at han gav sin enbårne søn, for at enhver, som tror på ham, ikke skal fortabes, men have evigt liv. Johannes 3:16

Jesus siger til ham: " Jeg er vejen, sandheden og livet. Ingen kommer til Faderen uden ved mig." Johannes 14:6

Der er heller ikke frelse i nogen anden; for der er ikke givet mennesker noget andet navn under himlen, ved hvilket vi skal frelses. Apostlenes Gerninger 4:12

Thi jeg har først og fremmest overgivet jer det, som jeg selv har modtaget, at Kristus døde for vore synder efter Skrifterne, og at han blev begravet, og at han opstod den tredje dag efter Skrifterne, 1 Korintherbrev 15:3-4

I ham har vi forløsningen ved hans blod, syndernes forladelse, efter hans nådes rigdom. Efeserbrevet 1:7

Der er fire sandheder, som vi fuldt ud skal forstå:

1. Gud elsker dig så højt.

Han ønsker, at du skal have evigt liv i himlen med ham.
For således elskede Gud verden, at han gav sin enbårne søn, for at enhver, som tror på ham, ikke skal fortabes, men have evigt liv. Johannes 3:16

Han ønsker, at du skal have et rigt og meningsfuldt liv med Ham.
Tyven kommer for at stjæle og slå ihjel og ødelægge. Jeg er kommet, for at de skal have liv, ja, i overflod. Johannes 10:10

På trods af dette oplever mange mennesker ikke et meningsfuldt liv og er ikke sikre på, om de har evigt liv, fordi…

2. Mennesket er syndigt af natur. Derfor er det adskilt fra Gud.

Alle har syndet.

For alle har syndet og mangler Guds herlighed; Romerne 3:23
For pengekærlighed er roden til alt ondt ... 1 Timoteus 6:10

Syndens løn er døden.
For syndens løn er døden ... Romerne 6:23

Bibelen nævner to typer død:
• Fysisk død
Og ligesom det er menneskenes skæbne at dø én gang, og derefter dommen. Hebræerne 9:27
• Åndelig død eller evig adskillelse fra Gud i helvede
Men de frygtsomme og vantro og de vederstyggelige og mordere og utugtige og troldmænd og afgudsdyrkere og alle løgnere skal få deres lod i søen, som brænder med ild og svovl: det er den anden død. Åbenbaringen 21:8

Hvis mennesket er adskilt fra Gud på grund af sin synd, hvad er så løsningen på dette problem? Vi tror ofte, at løsningerne er: religion, gode gerninger og gode manerer. Men der er kun én løsning fra Gud.

3. Jesus Kristus er den eneste vej til himlen.

Dette er Guds erklæring.
Jesus siger til ham: " Jeg er vejen, sandheden og livet. Ingen kommer til Faderen uden ved mig." Johannes 14:6

Han betalte den fulde straf for vores synder.
Thi Kristus led også én gang for synder, den retfærdige for de uretfærdige, for at føre os til Gud, han blev død i kødet, men levendegjort af ånden. 1 Peter 3:18
I ham har vi forløsningen ved hans blod, syndernes forladelse, efter hans nådes rigdom. Efeserbrevet 1:7

Han har løftet om evigt liv.
Den, der tror på Sønnen, har evigt liv. Men den, der ikke tror på Sønnen, skal ikke se livet, men Guds vrede bliver over ham. Johannes 3:36
For syndens løn er døden, men Guds nådegave er evigt liv i Kristus Jesus, vor Herre. Romerne 6:23

4. Vi skal tro på Jesus Kristus for at blive frelst.

Vores frelse skyldes Guds nåde gennem troen på Jesus Kristus.
For af nåde er I frelst ved tro, og det er ikke af jer selv: det er Guds gave, ikke af gerninger, for at ingen skal rose sig. Efeserbrevet 2:8-9

For enhver, der påkalder Herrens navn, skal blive frelst. Romerne 10:13

Synderens bøn
Bed dette med tro:
Herre Jesus, mange tak fordi du elsker mig. Jeg bekender, at jeg er en synder, og jeg beder om din tilgivelse. Tak fordi du udgød dit blod for at betale for alle mine synder. Tak for din død på korset, begravelse og opstandelse. Jeg stoler på dig som min Herre og Frelser. Jeg accepterer din gave af

evigt liv, og jeg overgiver mit liv til dig. Hjælp mig til at adlyde alle dine befalinger og være velbehagelig for dig. Amen.

Hvis du har stolet på Jesus Kristus, er følgende sket med dig:
• Nu har du evigt liv med Gud.
Og dette er hans vilje, som har sendt mig: at enhver, som ser Sønnen og tror på ham, skal have evigt liv, og jeg skal oprejse ham på den yderste dag. Johannes 6:40
• Alle dine synder er blevet betalt og tilgivet. (fortid, nutid, fremtid)
Men denne mand har, efter at have ofret ét offer for synder, for evigt sat sig ved Guds højre hånd; Hebræerne 10:12
• Du er en ny skabning i Guds øjne. Det er starten på dit nye liv.
Derfor, dersom nogen er i Kristus, er han en ny skabning; det gamle er forsvundet; se, alt er blevet nyt. 2 Korintherbrev 5:17
• Du blev et Guds barn.
Men alle dem, som tog imod ham, gav han magt til at blive Guds børn, dem, som tror på hans navn. Johannes 1:12

Gode gerninger er ikke en måde for os at blive frelst på, men et bevis på eller en frugt af vores frelse. For vi er hans værk, skabt i Kristus Jesus til gode gerninger, som Gud forud har forbestemt, for at vi skulle vandre i dem. Efeserbrevet 2:10
Gud velsigne dig!

Et mindesmærke for Maria fra Betania

Og mens han var i Betania, i Simon den spedalskes hus, og Jesus sad til bords, kom der en kvinde, der havde en alabastkrukke med en meget kostbar nardussalve. Hun brød krukken i stykker og hældte den ud over hans hoved. Og der var nogle, som blev harme og sagde: "Hvorfor er der sket denne spild af salven? Den kunne jo være solgt for mere end tre hundrede denarer og givet til de fattige." Og de knurrede imod hende. Og Jesus sagde: " Lad hende være, hvorfor forstyrrer I hende? Hun har gjort en god gerning imod mig. I har jo altid de fattige hos jer, og når I vil, kan I gøre godt mod dem; men mig har I ikke altid." Hun har gjort, hvad hun kunne; hun er kommet i forvejen for at salve mit legeme til begravelsen. Sandelig siger jeg jer: Hvor som helst dette evangelium bliver prædiket i hele verden, skal også det, hun har gjort, omtales til minde om hende." Markus 14:3-9